

Publicerad 2013-04-21 00:55 av mögel

doktor tid

jag vet inte
vad
det är för fel på mig
så jag gick till doktorn
han pratade om
nånting med kärr
ordinerade
ingenting
sa
gå och kyss din pojke
och stängde dörren

jag stod utanför
frågande
frågetecken
jag hade ju
ingen
pojke?

men jag mindes gårdagen
och en förvandling
hur en vän blev något annat
men det var
fel personlig pronomen
för
inte var han
min
än?

jag kände mig fortfarande
febrig snurrig
ofokuserad,
det var nästan det värsta,
så jag gick
till doktorn igen men
på hans dörr stod det
att han också fått kärr
flyttat runt hela jorden

för att följa efter
hon som tog hans hjärta

jag kände på bröstkorgen
och förstod inte
om kärr kunde vara
två saker
för om jag hade fått kärr
för att någon tagit mitt hjärta,
vad var det då som dunkade så hårt?

*

alice
alice
den vita kaninen, han var så sen
jag avundades honom,
jag var för tidigt
i många timmar till skulle jag ligga vaken och
vänta

det hade blivit
dagens
(händelsens)
mantra

vänta
och
se

vänta
och
se

vänta
och
se

och jag är spänd som en stålfjäder
darrig som ett asplöv

jag tuggar tjära
det klumpar sig i magen

*

jag önskar morgon jag önskar
mindre tid
förstår inte hur jag
ska överleva
med en brand i blodomloppet
tills dess

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mögel med Poeter.se id #43494 innehar upphovsrätten